

[Aksel Larsen.]

saa de Gaarde, der hidtil har solgt Frihandelskorn, vil sige: vi fodrer det selv op og tager Fordelen derved.

Jeg maa i øvrigt have Lov til at stille det Spørgsmaal til de praktiske Landmænd, der har Sæde i dette høje Ting: Hvem vover at paastaa, at Flæskeproduktionen med de Priser, der betales i Dag, er urentabel? Er der nogen Landmand i denne Sal, der vover at staa op her og sige, at det ikke er en god Forretning at producere Svin med de nuværende Flæskepriser, forudsat at man kan faa Korn til Kornlovens Priser? Jeg ved, at man bliver mig Svar skyldig. Jeg har saa megen Tro til mine Medmennesker, at jeg tror, at selv ikke det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup vil staa op og paastaa, at han skal binde 10 eller 100 Kr. i Halen paa en Gris, naar han sender den til Slagteriet.

Det er meget svært at beregne Landbrugets Produktionspris for de enkelte Produkter, men for Flæsket er det temmelig let, og ligger det saadan for Flæsket, saa skylder man os Bevis for, at en saa kolossal Forhøjelse af Produktionsprisen for Smør og Æg, som man foreslaar her, er nødvendig. Det, det drejer sig om, er, at hvis man lægger Frihandelskornets Pris til Grund, ja, saa er det en tvivlsom Forretning at opføde Svin, saa er det maaske slet ingen Forretning, men det er nu den Ulykke, at Frihandelskornets Pris er saa høj.

Man siger, at den nødvendige Merindtægt, som Landbruget skal have for overhovedet at kunne klare sig, skal skaffes paa disse tre Produktioner. Den højtærede Landbrugsminister har udførligt redegjort for, at ganske vist er Stigningen kun en 10—11 pCt., men vi bliver nødt til at have en Indtægtstigning paa disse Produktioner paa op imod 20—25 pCt., fordi den skal afbøde hele Udgiftsstigningen. Jeg forstaaer ikke, at den højtærede Landbrugsminister, som selv er praktisk Landmand, kan komme med en saadan Argumentation. Det turde være temmelig givet, at hvis Priserne stiger paa Smør, Flæsk og Æg, stiger Priserne paa Landbrugets øvrige Produkter tilsvarende.

Det er rigtigt, som det allerede er sagt af det ærede Medlem Hr. Carl Petersen, at vi faar vort Hyr, naar vi skal have den næste Sukkerordning igennem her i Tinget. Saa kommer de fra Sukkerroegnene og siger: eftersom Smør, Flæsk og Æg er saa dyrt, maa vi have mere for Sukkerroerne. Det er saa sikkert som Amen i Kirken. Det

turde ogsaa være uomtvisteligt, at Priser som disse vil medføre, at Kødpriserne stiger, for slet ikke at tale om, hvordan det som sagt vil gaa med Frihandelskornet; det vil komme op i Priser, der ligger nærmere ved de 100 end de 50 Kr. pr. Td.

Jeg ønsker at gentage, hvad jeg ved tidligere Lejlighed har sagt: det er ulykkeligt for Landet, at vi fik den høje Kornpris i 1940, og man burde have benyttet Lejligheden til at faa den sat ned. Det er ulykkeligt, at man ikke fulgte os, da vi foreslog at sænke Kornprisen i Foraaret, og det er dobbelt ulykkeligt, at man ikke vilde være med til under den ene eller anden Form at lægge Loft over Prisen paa Frihandelskorn; og det er i øvrigt yderst beklageligt, at man dengang overhovedet nægtede at undersøge, hvad der i Virkeligheden var Produktionsprisen paa Korn, og hvordan det laa med hele den derpaa baserede Landbrugsproduktion.

Vi kan altsaa ikke godkende de her forelagte Beregninger. Vi finder ikke, at Lovforslagene er tilstrækkeligt begrundede. Vi anser det for ubetinget nødvendigt, at baade Udvalget og Tinget og Offentligheden faar yderligere Oplysninger, at man virkelig gaar til Bunds med Undersøgelserne for at finde ud af, hvad der vil være en rimelig Pris, og derefter vil vi naturligvis være med til at sikre Landbruget denne rimelige Pris.

Men bliver det saa nødvendigt med Statsstøtte, vil vi foretrække, at den ikke bliver givet som Tilskud, saaledes som det her er foreslaaet. Vi vil foretrække, at man i videst muligt Omfang undgaar Prisforhøjelser paa det indenlandske Marked, og vi vil anbefale, at man i Stedet for gør det paa en anden Maade. Den højtærede Landbrugsminister har selv sagt, at al Handel over Grænsen efterhaanden er blevet Statshandel. Lad os saa ogsaa gøre Handelen med Foderstoffer til Statshandel. Lad Staten optræde som Foderstofimportør, købe Foderstoffer, hvor de er at faa. Jeg ved godt, at der for Tiden forlanges ret høje Priser for dem, at der endda er en Tendens til Stigning, men der kan vel ikke være nogen Tvivl om, at det kun kan være en Overgang. Den Tid maa være i Sigte, da Foderstofpriserne maa gaa ned; jeg tror ikke, at den kæmpemæssige amerikanske Corner i Foderstoffer kan blive ved at holde. Lad os importere Foderstofferne for Statens Regning, og lad os gennem Andelsorganisationerne sælge dem til Landbruget til Priser, der svarer til Kornlovens Priser for Afle-